

Tornarem a lluitar

La locució adverbial de nou és ambivalent. Significa, alhora, «recentment» i «per segona vegada» o «una altra vegada». Es cert que en alguns casos aquestes dues significacions es confonen, o es poden encloure, en una de sola: un banc pintat de nou —pintat recentment— és molt sovint, també, un banc pintat una altra vegada. I també és veritat que en certes oracions, imperfectives o futures, l'ambivalència no és possible, ja que de nou hi pot significar, solament, «una altra vegada»: el pintarem de nou, efectivament, només pot significar «el pintarem per segona vegada o una altra vegada». Però no seria convenient de recórrer a aquesta locució en casos com Casat de nou o L'han agafat de nou, en què l'ambivalència és manifesta.

Sens dubte per això el llenguatge ha creat altres formes amb les quals podem expressar aquests dos conceptes d'una manera inequívoca. En tots dos casos es tracta de formes del llenguatge popular, que sorgeixen espontàniament en el parlar col·loquial, però que són a cops negligides indegudament. En el primer cas, tenim la perífrasi formada amb el participi acabat, la preposició de i l'infinitiu del verb que expressa l'acció corresponent: acabat de néixer, acabat d'estrenar, acabat de fer. («Recién terminado» s'hauria de traduir per acabat de fer.

L'altra significació de la locució de nou s'expressa preferentment per mitjà d'una perífrasi amb el verb tornar: Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, tornarem a vèncer. Notem, d'altra banda, la rica fraseologia popular que ha originat el verb tornar que agafa, fins i tot, valors interjeccionals: Ja hi torna! (amb les seves manies) Torna-hi! Ja hi tornem a ser! Tornem-hi o Tornem-hi, que no ha estat res! I sense deixar-nos el sant tornem-hi.

ALBERT JANE